

Ph. H. I. 155.

Telex.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

BMKL

155

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

155

OSZK

Osztály Széchenyi Könyvtár

**AZNAGY
SZENT PAL APOS-**
TOLNAC ÉLETÉRŐL, ES HALALÁRÓL
SZEP HISTORIA A SZENT IRASBOL,
Verseken fereztetet ILOSVAI
PETER Deác által.

Nyomtatot
Kolozsvari,
Collegiumban
Loosni Peter De-
ác által, verseken
fereztetet az Ilosvai
Peter által.

REGINA VA-
STIREPVDIATVR HESTER INTER ALIAS
VIRGINES AMABILIS PLACET ASVERO,
Amian pendet: Mardocheus
sublimatur.

Carame
Regina
Carame
Nyomtatot COLOSVAROT I. 5. 7 9.
Eftendőben.

90.

Lugov József ajándéka
1882. június 9.

SOKAT szóltam immár nektek Szent Írásból,
 Prophetác, Királyoc, Vitézec dolgáról,
 Az igaz hűt mellet soknac haláláról,
 Élteken történt nagy soc benuedésekről.
 Én mostan ezac szóloc egy nagy S^s. emberről,
 Az nagy Pál Apostolnac ő életiről,
 Életiben történt soc kétfertetiről,
 Végezetre szóloc az ő haláláról.

Romai nemzetiség az nagy S^s. Pál vala,
 Attya Phariseus Sido nemzet vala,
 Ben Iamin nemzetből Attya valo vala,
 Tarsis Várasában ő születet vala.

Igen nagy szép Váras ez az Tarsis vala,
 Ki Ciliciának fő Várasa vala,
 Deaki tudományokkal fennle vala,
 Pálnac Attya, Annya ebben lakozic vala.

Czuda forgalmatos Attya, s Annya vala,
 Még Gyermec korában tanitattyác vala,
 Isten Törvényére őt oktattyác vala,
 Hiulkodást iöle nagy fennyen tiltyác vala.

Eft az Attyac, Annyac iöl esekben vegyéc,
 Hogy nagy felelemben Fiokat iöl tarczác,
 És az Tanuságra bottal is fel hayczác,
 Az akasztófától menteni ha akaryác.

Eseélmeye az iö tudománban,
 Öregbédic neuckedic Deakfágban,

Azért Attya fel küldé Jerusalemben,
Magát gyakorlani az Isten Törvényében.

Vala egy bölcz Doctör Moyfes törvényében
Gamaliel neue az Jerusalemben,
Aft halgattya vala Pál Iffiuságában,
Semely ferént Doctortól buzgoságban.

Sőt Christus fületénece idejében,
Irnac vala czac Harmintz négy estendőben,
Christust mikor meg öléc Jerusalemben,
Pál is ot forog vala akkor az vődöben.

Pál kinec Sidoul Saulus neue vala,
Moyfes törvényét ő őltalmazza vala,
Az meg febült Christust az kie vallyác vala,
Azokat halálra Saulus kergeti vala.

Ennec czac egy Estendeie el múlt vala,
Hogy Christust a Sidóc febüttéc vala,
Harmad nap Halálból fel támadot vala,
És nagy dúczölégben Mennyecken fel ment vala.

Törtenec budosáloc Tanítványoknak,
Az Igaz vallásért segény sent Istuánnac,
Előster halála lön Protomartirnac,
Saulus ruháyokat tartya Hoheroknac.

Rettenetes kergetőye az hiueknec,
Az vődöben Saulus az Kereß yéneknec,
Halállal Tömlötzel büntet sokat benne,
Kie ellene állnac

Válta ottan leveleket az fő Papoktól,
 Elindula hamar az Ierusalemről,
 Mindeneket fogva hozzon az Kőföldről,
 Kic vallást tennének az meg felfűt Christusról.

Siet hamarlással loc fenyegetéssel,
 Damascusban megyen nagy hertelenséggel,
 Az kegyetlen Ispán haragos leuéllel,
 Ot is meg akarà hízni Keresztén vérrrel.

Isten Menyből neki útban meg jelenék,
 Villomás Menydörgés fényesség adaték,
 Hogy ki miat Saulus hamar homloc esék,
 Mennyekből hozzája ilyen szózat adaték.

Lás mit kergetz engem az én hiucimben,
 Nehéz neked rugodoznod őstön ellen,
 Felele Pál: mit kívánst Wram én töllem?
 Mind az téuő lébec czac paranczoly ennékem.

Ottan Wt felele mit kergetz engémet,
 Ne öldözed nekem az én hiucimet,
 Mert ezekért ontottam ki én véremet,
 És bőrný halálra attam az én testemet.

Ottan fel tekintte hogy ez szókat hallà,
 Mondhatatlan igen meg iyedet vala,
 Seme vakulását ő czudállya vala,
 Mint az vak sététben vgyan tapogat vala.

Saulust Damascusban be vezeték vala,
 Egy Isten felő Kereszténnek hazában.

Kinccz nette Iudás egyenes vtzában,
Semeivel semmit harmadnapig nem látá.

Vala egy nagy ſent éber akkor Damascusba,
Ananiás neue ennec az Wt ſóla,
Meny el Anania egyenes vtzába,
Vigaſtrallyad Sauluſt az Iudáſnac hazába.

Ananiás ſólla Wram én hallottam,
Melly kegyetlen ember aſt én iól hallottam,
Monda az Wt nekki: menyel mikor mondom,
Mert Pál ennekem egy válaſtot edényem.

No Pálhoz be méné Ananiás monda,
Aryámfia Saule nékem az Wt hagyá,
Ki nekke meg ielent ez minap vta dba,
Te hozzád el iónéc az egyenes vtzába,

Vete Ananiás Pálra ő kezeit,
Ottan à ſent Lélec batorita ſüüér,
Neki meg gyógyitá hállyogos ſemeit,
Étel ital vtán erőſíte ő teſtét.

Sent Pál forduláſa lön ennyi v dőben,
Harmintz negyedic Eſtendő nec végében,
Chriſtus ſületeréſénec ideyében,
Tiberius Czaſár feyedelemſégében.

Lön egy napig ſent Pál akkor Damascusba,
Chriſtuſt prędicállyá à Synagogába,
Iſtennec Fiának lenni bizonyitya,
Soc Eretneklégeket Sidóknac hamisſollya.

Soc napoc el muluán Sidóc tanácskoznac,
 Szent Pál ellen kic Damascusban lakoznac,
 Mindenik kapura örűzőc álánac,
 Meg kel halni mongyác az Eretneec Saulusnac.

Véuéc Tanitványoc eűekben ez dolgot,
 Sidóc Szent Pál ellen hogy fennénec fogat,
 Kőfalon kőfárban ki boczatác őtet,
 Arábia tartományban faladà onnét.

Az Szent Lélec vala Szent Pál Apostollal,
 Christust predicállya vala buzgóssággal,
 Ismeg hátra tere az Arabiából,
 Wyza Damascusban méne nagy bátorssággal.

Soha ninczen czendességet az hiueknec,
 Hisem egyeb oka semmi ninczen ennec,
 Az Menyorságba kel menni siegényeknec,
 Ot nem léűen vége ő nagy örömeknec.

Ez után három eűtendő el múlt vala,
 Ismeg Damascusba hogy vissza tert vala,
 Az Aenetas Király őtt meg fogya vala,
 Kőfalon kőfárban de ki boczattác vala.

Ra gondoluan fel méne Ierusalembe,
 Szent Peter Iacabbal holot ő lön semben,
 Tizen ötöd napig ackoron velec lön,
 Imátkozásban Istenhez az Templomban.

Ő neki az Isten akkor meg jelenéc
 Mikor az Templomban ot bűz imadkoznéc

Az Sidóknac feyénként meg vakult búuóc,
Pogánoknac tegedet adlac begényeknek.

Isten ſauát hallà ſent Pál el indúla,
Cefariában az egéſi Siriába,
Három eſtendeig lön Ciliciában,
Nem hiuolkodásban hanem Predicalásban.

Tiberius Czaſár vala Sidofágban,
Eſtendőnc az huſon kettődikben,
Pilatuſt meg vetéc őt az Iſpanfágban,
Marcellus állapéc az Tiſtartofágban.

Ismeg tere ſent Pál Pogánoc köziben,
Réſeſite őket is az áldot magban,
Abrahámnac meg igért IESVS Chriſtusban,
Hogy kiben az népec lennénc meg áldásban.

Véue Barrabáſt mellé az Tárfafágban,
Véle el indúla Antiochiában,
Az Chriſtus Ieſuſról vala tanításban,
Annya ſent Egyházat gyút vala Pogánokban.

Czuda az Iſtennec mindenkor tanácza,
Ninczen ſenki földön ki aſt meg foghaſa,
Daniel Propheta miképpen meg monda,
Ó Törüény áldozattyánac lenne romláſa.

Ottan ő Törüennec lön romlodozáſa,
Hogy Chriſtus fel méne magas Menyorſágba,
Mennyei Attyánac hogy vle iobiára,
Ott nyerc kegyelme búuonc boczánattyára.

Meg

Meg hala Tiberius Czaſár azonban,
 Hat Eſtendő vala ſzent Pál fordulása,
 Cain Caligula lön Czaſarſágában,
 Czac négy Eſtendeigh Czaſarkodéc s meg halà.

Munkáya fáradlaga ſzent Pálnac vala,
 Az Eſtendőben Seleuciában ment vala,
 Cyprusban Sergius Kereſtyén löt vala,
 Euangeliomot ſzent Mathe írta vala.

Ezec vtán tiz Eſtendő el múlt vala,
 Szent Pál fordulása mikor meg let vala,
 Claudius Czaſár hogy Wralkodic vala,
 Czaſarſágánac meg egy Eſtendeie vala.

No hogy Lyſtra Várasban be mentec vala,
 Licaoniánac ez Váraſa vala,
 Ott az Wy tudománt nem ſeretic vala,
 Barrabással ſzent Pál ot meg köueſtéc vala.

Deibemben másod nap onnét indulánac,
 Czac ſamos napiglan ott Prędicallánac,
 Antiochiában onnét le ſállánac,
 Batoritác ſúuóket Tanituányoknac.

Az Lyſtra Várasban hogy mulattac vala,
 Egy beteges ember az Várasba vala,
 Súlereſétől fogua ki ſánta vala,
 Éltében lábán még ſoha nem iárt vala.

Tuttára löt vala à ſégény Santánac,
 Hallà ielen vóltát Ember s ſzent Pálnac.

Kéte lenne oka neki gyógyulásának,
 Meg tekinte hitit Pál a Ségény Santának.
 Ottan fel főval kiálta és esit monda:
 Kely fel hamarlaggal és ály lábaidra,
 Ségény Sánta ember fel kéle azomba,
 Meg gyógyúlà neki azonnal sántasága.
 Mihelt az nép hallà czudának itilé,
 Szent Pált Barrabással Istennec itilé,
 Menyországból iót embereknek itilé,
 Iupiter Istennec ottan Szent Pált neuezé.
 Nem soc napel muluán onnet indulának,
 Lidiát és Pamphiliát mind el iárác,
 Perga Városban az Christust Prédicallýác,
 Czudákat teuénec iókat munkálkodának.
 Innét el ióuénec nagy Arabiában,
 Nem soc mulua onnat Antiochiában,
 Pál ot meg beszélé mint Isten látásban,
 Ótet ki küldette Pogánoknac köziben.
 Barrabással onnet az Ierusalembe,
 El indúla Pál Titus is vala vele,
 Az Apostoloknac ott vala gyűlése,
 Az Annýa Szent Egyház neki igen örüle.
 Vegezéc esit eggyút ismeg teryen vissza,
 Szent Pál és Barrabás Antiochiába,
 Ne légyen fogyatkozás az Tanításban,
 Szent Prorheta volna Antiochiába

99.
Sőt itt ez időben Herodes Agrippa,
Az Tanítványokra reayoc támadá,
Szent Iacobot meg is ölé haragya,
Szent Peter Apostolt vere Tömlőt fogfagba.

Czac né loc nap el muluá Philippis városba,
Az Timotheussal Szent Pál alá falá,
Rövideden főloc mint járà Városba,
Ottan vege léfen első rész Irásomba.

Hatalmas nagy Város Macedoniába,
Az Philippis Város Antiochiába,
Holot Szent Pál mikor vólna mulatásba,
Egy Sombatnac napján Város kiűl iarasba.

Reggel mikor járna egy folyó Víz mellett,
Ő cleyben iöue egy Affonyállat,
Lidda vala neue tudgya Bárson főüest,
Akarya fei venni Páltul az Kerékféget.

Istennec Szent Lelke Affony feyét látà,
Az IESVS Christusnac ömagát ayánlà,
Házához az két Tanítuánt el be hiua,
Mind háza népével meg tēnie akarà.

Szent Pál s Timotheus hogy vala vtaba,
Egy Leanzo kiben Pithon Ördög vala,
Ki nagy somma pénzért iöuendőt mond vala,
Városbeli népnek nagy hasnára ez vala.

Tudgiátoc minnyáia Ördöngös est mögia
Pál az mindenható Istennec szolgálja,

Az Iduelséget ki ingyen Prédicállya,
Minden ember Iduózúl ki hísen Christusban.

Illyenkeppen fóc napig kiáltot vala,
Pál a fóc kiáltást olly ha bánnya vala,
Azért az Leányhoz artzúl fordúlt vala,
Az gonosi Léleknek im így ő fiól vala.

Az Iustus nevében néked paranczolóc,
Meny ki az Leánból vándokfágos lélec,
Ez befédet hogy meg hallà az rút Órdög,
Belőle ki méne az orában az Órdög.

No aít hogy hallac Várasbeli nepec,
Hogy az Leánt el hatta az gonosi Lélec,
Szent Pálra azontól meg haraguánac,
Ótet ott meg fogác Tanaczházban fel viúec.

Istennec fogait erősen vádolac,
Nagy maroc vesőckel őket meg czapdosác,
Az Tömlőztartónac erősen paranczolác,
Storgalmatósággal örúzne meg hagyác.

Semminec az Tömlőtz tartò est nem vclé,
Azem őket az Belső Tömlőtzben veté,
Az lábokat Kalodaban be segezé,
Nagy storgalmatoson eyel nappal örúzé.

Immár az Tömlőtzben sent Pál benne vala,
Hikor imátkozni fel költ vala,
Istennec hálát ad vala,

Rettenetes föld indulás történt vala,
 Az Tömlőznec fundamentoma reng vala,
 Az Tömlőtzt aytai mind meg nyíltac vala,
 Az Foglyokról lántzoc mind le hűlöttac vala.

Az fő Tömlőtzt tartó még alufic vala,
 Az zörgésre álomból fel serkent vala,
 Az ayiókat hogy mind nyitua látta vala,
 Mondhatatlan igen ot meg iyedet vala.

Fegyverét ki rántà gondolkodic vala,
 Azért magában venni akarya vala,
 Hogy foglyoc el állattac afe veli vala,
 Azért meg ölnie magát akarya vala.

Tömlőzsből sient Pál fel főual kiált vala,
 Az Tömlőtzt tartónac im estt mongya vala,
 Ne vessene magát neki vuolt vala,
 Minnyáyan itt vagyunc neki mongya vala.

Hallà az kiáltást ottan meg vidúlà,
 És az Tömlőtzt tartò ottan gyertyát gyútà,
 Tömlőztben be méne artzal le borúlà,
 Sient Pált és à Silát be viue hazábà.

Meg izenè mind ez dolgot az Tanácznac,
 Dolgát Tömlőtzt tartó az meg fogot Pálnac,
 Hagyàc az fő népcc el boczattalsanac,
 Mig hiréuel lenne ez dolog à kőz népcc.

Ez dolog sient Pálnac hogy lőn tudásara.

... Tanácznac

Romáiac vagyunc bűntelen foglágra,
Vesőckel veretenc vitetenc be foglágra.

Azért mi el nem megyűnc bűntelen innét,
Löyenc őmagoc vegyenec ki innét,
Az Tanác az hogy hallá ez izeneteker,
Rayra iyedenc hogy hallá ezeket.

Őket az Tömörzsből ki boczattá vala,
Onnat Lidiában be mentenec vala,
Ott valo hiueket láttogattá vala.
Vigáfralo Iget nekic Prédicál vala.

Talá meg ýnnyátoc ha most többet módoc,
Az Elő Részenc ottan véget adoc,
Szent Pál Lidiában addiglan mi hadgyuc,
Az másik Részében mig onnét ki indittyuc.

Finis primę partis.

Az Szent Dál Apokali

nek

Continuatus mi lőne Subyana
Gloria

MÁSODIC RÉSE AZ Szent
PÁL ÉNEKÉNEC.

Második Rése Az Szent Pál Énekének.

IMMAR másod részét Szent Pál életének,
Életében történt loc szerenczeyének,

Ha meg halgatnátok meg mondom tinéktek,
Icles dolog lehen ez az hogy legyen kedvetek.

Lidiában akkor Szent Pált hattuc vala,
Első rész Éneknek hogy vege lőtt vala,

Tizenket estendő meg Terése vala,
Claudius Czaárnac Czaárfagában vala.

Onnét ő el méné az Ampopolisban,
El Ahipoliában Thefsaloniában,
Rea támadánac fokban az Városban,
Nem nyúghaté onnan méné Athenásban.

Sőt ott vala akkor Timotheus Szent Pállal,
Mikor Athenásban ment vala Silláual.
Ott egyedül meg maradà bátorfággal,
Timotheust Thefsaloniában küldé Silláual.

Vala mulatfaga ott is falkáiglan,
Nem hiuolkodásban de Leuel irásban,
Ket Leuellet ira Thefsaloniában,
Athenásban írta onnét küldé Városban.

Ariopagita Dienes terése,

Estendő... éven...

És Abbonny ennec Damaris egy neue,
 Athenásban bent Pálól lón meg térése.
 Nò Eftrendő muluán onnat ki indúlà,
 Corinthus Várasban onnét alá fálà,
 Az Aquillát Felefégestől ot találà,
 Ki Olasz orfágból czac minap iőue alá.
 Vala bent Pál soc nap ott az Aquilláual,
 Vele Kárpitot fő vala gyorsasággal,
 Közöslégh tanítás vala nagy gongyáual,
 Mert egy Mesterféget tud vala Aquilláual.
 Soc napoc el muluan Corinthusban méne,
 Onnét Syriában Tengeren eueze,
 Aquila Felefégestől vele vala,
 Nem soc vődő muluán Ephesusban el gre.
 Sőt tizenket Férfiakat ott találà,
 Az Tanítványoc közzül kiker kérdez vala,
 Az Isten nec Lelke hogy ha vele vólna,
 És Wrac neuében ha Keresztelketec vólna.
 Eze felelé nec bent Pálnac mondánac,
 Hogy ők à bent Lélec Istent nem hallottac,
 De ők Keresztelő bent Ianoft halgattac,
 Az Keresztényenséget ő tőle meg tanúltac.
 Rendel el fámllalà Iános Keresztényenséget,
 Kemény Poenitentíanac hirdetését,
 Az vtán valo Christuśnac ie gyezését,
 Az Férfiac hogy meg hallac ez befédeket.

Itt minnyáan meg Keresztelkedtec vala,
 Az IESVS neuéről vallást téve nec vala,
 Szent Pál ő kezeit ráyoc tette vala,
 Ottan a Szent Lélec ráyoc állot vala.

Czuda külömb külömb nyeluen fiólnac vala,
 Az Iesus neuében őruendeznec vala,
 Az Sinagogában Szent Pál be ment vala,
 Három egész hólnapig mind ott disputált vala.

Egy kegyetlen ember nec Scolayában vala,
 Szent Pál mindenkoron disputálásban vala,
 Ez nagy hires egész Asiában vala,
 Sidóc és Pogánoc valának forgodásba.

Vele Isten vala czudát téve vala,
 Soc kór betegeket ő meg gyógyit vala,
 Ővét kezkenőjét ki kaphattya vala,
 Őrdög és betegség ellen oruofság vala.

Sokan hogy efit hallác olly igen czudalác,
 Némellyec közzúlóć köüetni akarác,
 Őrdög vő be baiosoc meg probalác,
 Az őrdög vzésben Iesus neuét kialtác.

Papi fegyedelem Senás neuő vala,
 Annac ő het Fia őrdög vő vala,
 Őrdönges emberhez hogy mentenec vala,
 Az álnac őrdögnec még ott egyyic fiól vala.

En tegedet álnac őrdög kenőberitetlec,
 z Iesus neuében onnét ki vldözlec,

Felke önéki teged nem ismerlee,
De tudom az Iesust és ő tölle rettegec.

Történec azontól az Ördögös fel vgréc,
Az környül állóknac ő hayoc szaggattac,
És nagy rettentetesen őket szaggattya,
Nagy rút vndoc keppen őket szelvel hordozà.

Remülénec ezen Ephesumbeliec,
Sidóc és Pogánoc az környübeliec,
Az Christus Iesushoz sokan meg térénc,
Soc Ördegi könyvet ott mind meg egerénec.

Vala két ebrendő mulatságánac,
Ephesumban valo nagy soc czudatánac,
Egy Leuelet kit írt Chorintus orfágnac,
Ephesumban írta onnét külte azoknac.

Soc haboruságoc le szállottac vala,
Ephesumban városba czend. szültec vala,
Azért Pál innen el menni kéfűlt vala,
Macedoniában mennie akar vala.

Ott az Attyafiac latác örülénec,
Philippis Városban ő hozzà gyúlénec,
Másodice leuelet Chorintus orfágnac,
Philippisbe írta onnat külte azoknac.

Mulatsága nem lón Macedoniában,
Azért innét iöue az Görög orfágban,
Három hólnapot mulatà Chorintusban,
Máskor szelvel Pálnac az Városban.

Nag

Nagy szép leuelet az Iduótság dolgától,
 Szerze Chorintusban az Iduófitó hitről,
 Meg tanitá mindent it az Iduótségtől,
 Romában kit küldé Pele neuő iámbortól.

Iőue Chorintusból Macedoniában,
 Által ýton méne be à Syriában,
 Mert ešében vala Sidóc czalardfága,
 Minden felől lešt vetettec nekíe ýtában.

Be iúta légh ottan Philippis Várasban,
 Macedoniának ieles várasában,
 Az Hufueri Baránt meg űerzé Várasban,
 Méne őtőd napon Troás neuő Várasban.

Varasban heied napig mulatot vala,
 Stent Lucácž Euangelista vele vala,
 Arifihacus Timoteus vele vala,
 Egy űombat napyára mikor iútottac vala.

Sokat vetelkedéc Várasbelieckel,
 Mert el akar vala menni onnét reggel,
 Egeš eýfélíkor vetelkedéc eýel,
 Vaczoráló házban gyutot gyertyát lámpásban.

Palota ablakban egy Ifnu vl vala,
 Tutius ő neue Pált halgattya vala,
 Iffiat nehéz álom el foglalta vala,
 Nyakra főre az ablakból le ešet vala.

Ifnu hogy le ešéc ottan meg hólt vala,
 Ablac alól haluán őtt fel vóttéc vala,

Az meg holt Iffiuhoz ſent Pál le ſállot vala,
Keſerűségében ő rea borúlt vala.

Őtet meg ölelűen iméſt mongya vala,
Mind azoknac kie ez dolgot nézic vala,
Senki meg ne háborodgyéc mongya vala,
Mert az meg holt Iffiu lelke még benne vólna.

Támaſta fel Iffiat ſent Pál halalából.
Sokan czudálkoznac az meg lőt dologról,
Az vtán virrattig beſéle ſokakról,
Reggel ki indula Troás neuő Várasból.

Az vtán egy néhány Tartománt beiarà,
Azon mène ſél'el Cyruſt be kerűle,
Az ſancos ſigetben Nitetomba mène,
Az Atyaſiakba Ephesumból oda hıua.

Tön ſép intélſeket nekic valet monda:
Többſer őtet nem latnayac mongya vala,
Terdén áluán eggyűt Imátkoznac vala,
Soc köny hűllatáſal őtet keſergic vala.

El hagyuan azokat Haióban vlénec,
Corus és Porus ſigetben el érénec,
Titus Várasban het napig leuénec,
Ptolomeus Várasban egy napot kéſénec.

Máſod nap Ceſariában ők iuránac,
Philõp Euangeliftnál meg ſállánac,
Annac négy Leánya Prophetác valánac,
ſelalmében ió erkölcsűc valánac.

Pelda lehet ez is Attyaknac s Annyaknac,
 Magzatyokra fiorgalmatoson gondollyanac,
 Piazon nyargalást hogy meg ne szokyanac,
 De ők az Istennek felelmében járyanac.

Rea gongya vala szent Pál Apostolnac, . .
 Jerusalemben fel menni akarnánac,
 Mikor még Cefaréában mulatnánac,
 Agapus Propheta hozzá iőue szent Pálnac.

Ő fel véue Agapus Propheta à szent Pált,
 Kezeit és lábait kötözé magánac,
 A szent Lélec hísem aít mondotta Pálnac,
 Így léssen fogfága Jerusalemben Pálnac.

Olly erősen szent Pált tanítványoc kéréc,
 Ne mennyen Jerusalemben arra intéc,
 Mert à Sidóc mia fogfága történéc,
 Kérésekre szent Pál igen felel ő nekic.

Olly nagy örömmel vagyō nekem vígaságō,
 Hogy Jerusalemben légyen én halálom,
 Az Christus Iesusért légyen kén vallásom,
 Mert az léssen hísem az én nagy bódogságom.

Jerusalemben az Pünköst napyára,
 És ő magát adà ottan tisztuláfra,
 Hogy meg sünneyéc Sidóc rohannása,
 Moyses törvénye szerint be méne az Templomba.

Igen keüefet háfnalà tisztulásáual,
 Mert à Sidóc latic Templomban azonnal.

Rea tamadánac ragadác azonnal,
Az Templom aytayán ki hurtzolác azonnal.

Templomnac aytayát ottan be fegezéc,
Ayto előt ottan igen meg piriczkeléc,
Fő Hadnagy nac Lisiás nac hirre teuéc,
Hamar az fő Hadnagy ottan oda érkezéc.

El véue az Hadnagy sent Pált ő kezéből,
Nem lön soc kőbőnet or az Vendégfégből,
Mert nagy két vaslántzal kötözé azontól,
Tőle meg kérdezéc vádolác bűneiből.

Nagy sokaság őtet ki kéféri vala,
Nagy fel főual vtánna kiáltnac vala,
Vond fel őtet öld meg afit kialtyác vala,
Fogua az Táborba őtet be vittéc vala.

Tőn ő könyörgést az Hadnagy mőgya vala,
Neki az Kőféghöz valo két fiaua vólna,
Ártatlanágáról keués főual főlna,
Claudius Lisiás afit meg engette vala.

Inte két kezéuel hogy minden halgatna,
Egy magas grádiczon Pál fellyül ál vala,
Sent Pál meg befele mint járt ő vtába,
Mint az Isten főla hogy méne Damascusba.

Befédénec mikoron veget tet vólna,
Az dúlót nép aual nem sokat gondola,
Molto az Eret nec nagy főornyú halálra,
Kötözue az Hadnagy viteti az Táborra.

Vala

Vala mind az dolog iő Ierusalembe,
 Kemény ostorokkal meg veréc az Táborban,
 Hadnagy meg kénzani hagyà azon közben,
 Hogy meg tudhatnáya verékét à Sidóc ellen.

Sőt erős kötéllel meg foytottac vala,
 Százados vitéznec Pál aſt mongya vala,
 Ostorozni Romait nem ſabad vólna,
 Kiválképpen mikor búne neki nem vólna.

Eſt hallà ſázados hadnagynac meg mőda,
 Hogy ſent Pál Romai ember aſt meg íra,
 Ez befédet érte Hadnagy oda iútà,
 Meg kérdeze tőle ha Romai Polgár fi vólna.

Tagadàſt ő abban ſemmit nem tet vala,
 Monda hogy Romában ſületet vólna,
 Az kénzo hohéroc meg hallottac vala,
 Az Cziga kötelel ott meg boczattac vala.

De másod nap az fő Papokat be hiua,
 Pharifeufokat Saduceufokat hiua,
 Szent Pált azoc közzé Hadnagy álatatà,
 Az gyűlekezében Pál imigyen főà.

Érzétec befédem feienként Férfiac,
 Az én életemet nám ti iól tudgyátoc,
 Igaz Lelki ismeretemet iól lattatoc,
 Ártatlan életet aſt ſem tagadhattyátoc.

Vala az fő Papnac Anániás neue,
 Az környűl álóknac fő Pap ottan inte,

Hogy az káromlásért ötet artzúl verne,
Szent Pál hogy ezt látá ottan főlnia kezdé.

Meg vér Isten teged feyeredet kő fal,
Hogy engem meg vñél ide ezért iöttél,
Minden törvény flet úgy veretéc artzúl,
Az igaz mondasért engem meg büntetétél.

Tönc ot hasonlást ottan el oñlán ac,
Phariseusoc Saduceusoc valánac,
Az fel támadásról nem egyaránt értne,
Azért oka ez lón hogy meg nem alkhatánac.

Innét az fő Hadnagy Szent Pál fel vitetéc,
Az vitetec által az Táborban küldé,
Másod eyel az nép előtte meg állá,
Ilyen főkat hallá Pál ott az Wt Istentől.

Mint Ierusalembe róllam vallást tettél,
Azonképpen neked Romában menned kel,
De álhatatos légy el ne felekezzeél,
Czafár elöt róllam vallást tégy erős hittel.

Az Időben Sidóc közúl támadánac,
Negyuen Férfiac az Wakra állánac,
Ő kőfőc olly igen nagy hitet mondánac,
Páli míg meg nem őlnéc sē ennénc sē innánac.

Nem teléc főc keduec ő akarattyoknac,
Mert az dolog eséc egy Iffiu fülében,
Iffiu el be méne Hadnagyhoz Táborban,
Hadnagynac meg móda mit ért S. Pál dolgába.

Tutára

Tuttára löt vala ott az Lisiásnac,
Szent Pálnac az Sidóc hogy lest vetettence,
Azért paranczola két fő Hadnagyánac,
Hogy fel kéßülnénc mert vtra kel mennyec.

Igen hamar hetuen Louagot kéßite,
Két főz gyalog népet az mellé kéßite,
Azoc mellé két főz Dardásokat ferze,
És vezetéc louat azoc mellé kéßite.

Bátorsággal ottan sent Pált tölec küldé,
Az fő Tisztartóknac Cesareaban küldé,
Mert hogy el ragadoác sent Pált azon félte,
Tölec egy leuelet az Tisztartónac küldé.

Vala Tisztartónac Fœlix az ő neue,
Kößön az Lisiás annac az Leuelben,
Az felet őmagát aiánlâ mindenben
Az vtán ezeket írta neki leuelben.

Sidóc az Ferfiat hogy meg fogtác vala,
Ok nélkül az lámbort ők meg ölic vala,
Ha tölec erőuel el nem vésem vala,
És onnét Taborban en el nem küldöm vala.

Sőt hogy Romabeli vólna asit meg értém,
Azért az Tanáczor érte en be gyűtém,
Az kötözet embert közükben vitettém,
Mint vetkezet vala tölec asit en meg értém.

Yadolác az lámbort Sidóc az Tanáczbán,
De nem vala büne à foc vádolásban,

Halálra méltónac nem vélém magamban,
Azért töllec el vitetém én az Táborban.

Azért én az Foglyot kültém Kigyelmednec,
Szabad légy hogy ha meg kegyelmez feyénec,
Sidóc irigységből rea támadánac,
Köbítóc okot hozzà halálra nem lelénec.

Czac ez summáya Lisiás leuelénec,
Az köuetec kit meg adanac Fœlixnec,
Szent Pált s az leuelet mutatác Fœlixnec,
Akarattyát erte Leuelből az Hadnagynac.

Olufsa leuelet Szent Pált kérdi vala,
Miczoda Várasból valo ember vólua,
Meg erte hogy Siciliabeli valo vólua,
Azért meg halgatna szauát aſt mongya vala.

Meg hagyà az Feyedelem ſolgayánac,
Szent Pált Herodes pituarában tartánac,
Mig az fel peresec alá érkezénec,
Kic Ierufalemből Szent Pál ellen lóuénec.

Mihelt Ananiás à fő Papeſt hallà,
Őtöd napra Ierufalemből el iútà,
Az bölcz Procatornac neue Tertalus vala,
Sokat Szent Pál ellen ott az Procatör ſóla.

Ezen kérűnc mi mint kegyelmes Wrunkat,
Kegyelmessen halgasd meg könyörgésűnket,
Békességgel ertűnc miúlta bírſ minket,
Semmi kár nem erte Sidókat ſegényeket.

Nem

Mikor vege léfén az egy feleletnec,
Akor léfén vege az másodic részénec.

Iól tudó aít mongya bent Pál az Fcelixnec,
Itélő biráya vóltál az Nemzetnec,
Azért rendit meg hald én feleletemnec,
Igaz Itiletet tégy Wram mindeneknec.

Sőt aít hallotta nagylágod és értette,
Tizenkettöd napya hogy én iöttem ide,
Imatfágért iöttem fel Ierusalembe,
Nem gonofi fiándokban mentem be közitekbe.

Oka én nem vóltam az Eretneklégnec,
Kit az én Perefim feiemhöz felelnec,
Sőt hiuen fogaltam az én Istenemnec,
Mint Prophetác írtac hittem én mindeneknec.

Fel Ierusalembe mikor mentem vala,
Hogy én ott magamat adnám tisztuláfra,
Nem vólt nekem gondom az Disputaláfra,
És nem attam okot soha botránkozásfra.

Fel támadás felől igazát itéltem,
Saduceusokat azért én meg győztem,
Asiában valo Sidóc bizonylagim,
Kikntc vallásokra igazságom támasztom.

Illyen nagy vetkekért igen kárhoztatnac,
Engem meg ölnie minnyáyan akarnac,
Isten meg köszönnye jámbor Lisiáfnac,
Ki engem meg mentet nem adatattam halálnac.

Tón

Tön véget fent Pál ot az ő bolásánac,
 Fœlix meg hallà beſédét az két ſel nec,
 De az Tõruént ki nem monda ő ezek nec,
 Hallaſtáſt tön alá iõrteig Liſiáſnac.

Az Claudius Czaſár mikor meg holt vala,
 Tizennégy eſtendõt Wral kodot vala,
 Az Fœlix õnêki Tiſtartóya vala,
 Szent Pál en nec két eſtendeig foglya vala.

Az ſoc zaygás mia meg fûkötült vala,
 Azért békét hagyoc az máſic rēſénec,
 Ninczen helye Malomban az Hegedő nec,
 Nem kel kettős Miſe tudgyátoc az fûker nec.

HARMAD RÉSE Szent Pál ÉNEKÉNEC.

HARMAD és vtólſo réſe ez Ének nec,
 Immár el mondanám Iózan Emberek nec,
 És ha helye vólna nállunc ez Ének nec,
 Soc nyomoruſagát mondom Pálnac ſegén nec.

Az Claudius Czaſár mikor meg holt vala,
 Feyedelem vtánna Nero Czaſár vala,
 Huſonnégy eſtendő Pál tēréſe vala,
 Ceſareaban még Fœlix Tiſtarto vala.

Czac két eſtendeig ſent Pál foglya vala,
 Ó Tõruenyét Fœlix hogy halgattyá vala,

Dij

Az

Az Tisztartó egy nap hozzája ment vala,
Mind Feleségestől hogy Pálól ő tanólna.

Tön Predicatiót ſent Pál Foelix előt,
Hirom tanuságra oſta ő beſéde,
Elő tanuságot az egy igaz Hitről,
Az tiſtra életéről mutatá másod ſauát.

El iouendő rettenetes itéletről,
Harmad tanuságát ada itéletről,
Itelő Birónac nagy keményſégéről,
Ki mindent meg büntet el titkolt bűneiről.

No hogy hallà Foelix igen meg remüle,
Itélet napjától igen meg lyede,
Ackor à ſent Pállal többet nem beſéle,
De sokſzor ez után ſemben lön és beſéle.

Vala Nero Czafár immár Romafágban,
Tisztartókat küldé ő à Sidófágban,
Még Foelix ott vala az Tisztartofágban,
Helyette Partius Feſtus lön Sidófágban;

Szegény ſent Pál vala meg is à Fogfágban,
Hogy Feſtus be ſállà az Tisztartofágban,
Harmad nap mulua méne be Ierufalemben,
Hogy az Fő népeckel iſmérkedné Várasban.

Várasbeliec aiándékokkol tiſteléc,
Papoc Irás tudóc ő hozzà gyülenec,
Sent Pált kézbe adgya azon könyöregnec,
Kedues dolgot tenne euel ſegény Köſſégnec.

No felele nekic Festus mongya vala,
 Hogy egy fogoly ott Ierusalembe volna,
 Azért hogy ha kincz azzal dolga volna,
 Az Fogoly emberrol elég Törvént allatna.

Diczi rekes dolga it az Tisztartónac,
 Hogy vesztet nem akarya az ártatlannac,
 És nem hizelkedic az álnoc Papoknac,
 De igazat ítélt törvént tében azoknac.

Oh mely diczi rekes az illy Feyedelem,
 Kiben igazságra ninczen kése delem,
 Sőt az ártatlannac lében segé delem,
 Hamis perpatuarban lében ő nagy figyelem.

Sőt Ierusalembe nyoltz napig mulatá,
 Az vitan Tisztarto Festus méné haza,
 Az fő fő Papokban vele soc indúta,
 Hogy Césáréában sent Pál ellen állana.

Az Tisztarto másnap seki ben üle,
 Sent Pált hiu atata oda az Törvénybe,
 Az fő Papoc vele ott állánac sembe,
 Soc hamiságokat állánac ott ellené.

Monda Pál önekc mit vetettem ellenetec,
 Isten Templomában nem voltam veletetec,
 Nem álltam elene Moyses Törvényénec,
 Meltosága ellen nem vetettem Császárnac.

Pál feleletere Tisztarto est kérdé,
 Ha akarná fel menni Ierusalembe,

Holot ez dologról ő Törvénye lenne,
Mert Sidóc feienként állt keuannyác ő tölle.

Eft felele Szent Pál te vagy bizonságom,
Sido nemzetfégnec soha nem ártattam,
Hogy kezekben adnál nincz hatalmad raytam,
Az hatalmas Czaárra én Törvényemet vessem.

Véue ő Törvényét az Czaár feikire,
Mert a Sidóc dolga vala ő csiébe,
Ha fel menne egybér az Jerusalembé,
Az álnoc Sidóktól ő halála ott lenne.

Láta az Tíbrarto a dolog mint vólna,
Szent Pál hogy Törvényét vette a Czaárra,
Azért egyebet nem mere tenni abba,
Jerusalemben Sidóc téréncé vissza.

Irnae vala Christus fületése után,
Ez dolog hogy lón akkor őtuen nyóltzban,
Nero Czaárnac masod csiendejében,
S. Pál téréfénec huson őt csiendejénec.

De mikor egy néhány napot mulattac vala,
Az Agrippa Király Jerusalemből iútà,
Mind Feleségéstől vendégfégnben iútà,
Festus Tíbrartóhoz ki méne mulatnia.

Emlekezéc egy iò keduében Szent Pálról,
Festus Agrippánac egy segény Fogo'yról,
Mikeppen vádoltatneyéc a Sidóktól,
D. halálos búne nem vólna a vadolásból.

Ennecegyéb büne mongya hogy nem volna,
Czac hogy az meg hólt IESVSról tanítana,
Aft mongya hogy annac igaz Tudománya,
Mongya hallottaiból fel támadot volna.

Soc vádolás vtán ötet kérdem vala,
Hã Jerusalemben el menni akarnã,
Az vádolásokról õ Tõruénye lenne,
Nem akarã hanem Perét véue Czãfãrra.

Király bóla én igen akartam volna,
Az Fogoly emberrel semben lettem volna,
Soc dologról vele beszéltem volna,
Agrippa Királynac Festus ilyen bóla.

Reggel te Felséged vele semben lehet,
Hól minden dologról eleget beszélhet,
Más napon Tiszarco ki hozarã õtet,
Egy nagy Palotában vitete be czac õtet.

Iútã be Agrippa mind Feleségestõl,
Bernica affonyal vanna egésséggel,
Hadnagyoc fõ népec nagy loc vitézeckel,
Az Tiszarco Festus bóla illy befédékel,

Befédemet feyenként meg halgalsátoc,
Az gyülekezetben kic most it állatoc,
Ez meg fogot embert feyenként lattátoc,
Halálra valo bünt ebben nem találhatoc.

En tõliem feyenként eft kenannyác vala,
Sidóc hogy ez embert én meg õlem vala,

De én ötöt vgyan el boczátom vala,
Ha Czaárra Törvényét nem vésti vala.

Róla te felséged mit ért mond meg nekem,
O Agrippa Király tanácsot adgy nekem,
Kellé ennek dolgát még Czaárra vennem,
A nagy czac ömagát Meltóságánac küldgyem.

Erre az Agrippa semmit nem felede,
De fent Pálra ottan befédét terite,
Inte önékie valamit felelne,
Mert nagy bátorsággal szabad fölteni előtte.

Vélem fent Pál mongya Bodognac ő feyér,
Hogy Isten most ide hozta Felségedet,
Azért előtted meg jelentem Igémet,
Czendséggel halgasd leld meg én Peremet.

Igen tudgyátoc és minnyáyan latyátoc,
Az én életemet feyenként tudgyátoc,
Mind Iffuságomról fogva hallottátoc,
Phariseus voltam aht is mind iól tudgyátoc.

Tökélletes voltam az ígéretekben,
Mind első Ányáknac tot főuerségében,
Azért azokat óltalmaztam erősen,
Kic ellene főltac meg büntettem erősen.

Az fel rámadátnac reménye felől,
Soc versenfégem vólt Phariseusokkal,
Az lön egyic oka hogy vádolásokkal,
Ellenem állanac nagy soc hamiságokkal.

Mikor az Hiueket én igen kergetném,
 Damascusban megyec nállam én leudem,
 Az Keresztényéneket hogy ott is kergetném,
 Isten magas Menyből meg ielenéc ennekem.

Czuda nagy Menydőrgés Villamás ott vala,
 Louam én alattam a földre le omla,
 Én magam társaimmal földre esém nyakra,
 Fel tekintéc hát nincz nekem semem világa.

Onnan felől menyből szó hallottam vala,
 O kegyetlen Ispán az WR mongya vala,
 Mit öldözed az én hűeimet föl vala,
 És hogy Isten ellen rugodoznom nehéz vólna.

Efté haluán olly igen czudálkozom vala,
 Mert iő vóban vólnéc én asit vélem vala,
 De igyekezetem semmire iő vala,
 Ackor én meg tudtá hogy czac bolódtság vólna.

Paranczoluán Isten nekem hatta vala,
 Hogy az ő Hűeit ne kergetsem monda,
 De ennéce vránna én lők Tanítuánya,
 Ember Iduózulni igazitéc Christusra.

Istennec ő szauát nem vélem semminéc,
 Engemet segént ottan el be vezeténc,
 Harom napig nem lön világa semminéc,
 Étel ital addig nem kelle én testemnéce.

Meg gyógyíta Isten semmim vakulasát,
 De belő semminéc adá olly világot,

Kiud én el hagyám à foc gonozfágot,
 Erősén meg banám tolem lôt gonozfágot.
 Vere meg az Isten de azért meg nem ölé,
 Az én bűncimért czac az földhöz vere,
 Azért vallást tébec rólla életembe,
 Hogy ő az Mefsiás aſt hirdetem felőlle.
 Sídóknac ez dolog nem kezdéc tetzeni,
 Az meg febült Chriſtuſt én kezdém vallani,
 Ezec en vtannam kezdénec lelkődni,
 Engemet nagy sokſor meg akartanac ölni.
 Iſten velem leuén ez may napiglan,
 Im elötted áloc az erős fogfágban,
 Arról vallást tébec mig élet Világban,
 Irgalmafságodból iutoc be Menyorfágban.
 No hogy ő beſédet el vegerſte vala,
 Az Feſtus Tiſtarto fel kiáltya vala,
 Bolond ez à Saule neki mongya vala,
 Az foc Irásötet mongya meg czalta vólna.
 De erre Feſtusnac ſent Pál igyen ſóla,
 Az mit beſéllene nem bolondfág vólna,
 Igafság Iozonfág neki ſaua vólna,
 Agrippa Király iserről bizonyfág vólna.
 Ezen kérdi vala ſent Pál az Agrippát,
 Ha hinneye ő az Prophetáknac ſauát,
 ſent Pál monda tudom hiſed mind azokat,
 Agrippa felele Pálnac monda illy ſókat.

Senki semmi czac az mit ennékem szólál,
 Keresztýenné tenni engem miuel akarí,
 Monda Pál ást adgya Isten à mit kéuání,
 Bator te is ilyen légy czac ne légyen raytad lántz.

Végezéc beíédeket egyíber s mind kelénec,
 Agrippa Felelégestől ki menénec,
 Festus és fő népec onnan ki menénec,
 Agrippa és Festus ketten beíélgeténec.

Az Czaíarra dolgát ha nem vette vólna,
 Szabadon ez foglyot el boczátharod vólna,
 Mert semmi főben iárò dolga nem vólna,
 De immár Czaíárnac küldení méltò vólna.

Meg hallýátoc azért nagy nyomorufagát,
 Földén emberektől soc háborufagát,

Immár beíéllem meg Tengeren iarasár,
 Vgyan ottan Történt rayta soc nyauallyayár.

Egy példa beíédben ést íoktác mondani,
 Ha ki íúne íerént nem tud imátkozni,

Annac az Tengerre kelletic euezni,
 Ott az Pater nóstert iól meg tudgya tanólni.

Tónec ot végezést el kéííteneyéc,
 Hogy az töb foglyockal íent Pált el küldenéc,
 Czaíárnac Romában Tengeren küldenéc,
 Egy Százados Vitézt Iulíust fel kéííííéc.

Annac ő kezében adác az foglyokat,
 Hayóban ílénec indítác Hayókat.

Asia felé indítác az Vitorlákat,
Márod nap el gréc Sidóknac Várasokat.

Vala s^{ent} Lukác Euangelista v^{ele},
Masic Aristhacus fogoly társa v^{ele},
Az ő s^{ent} dégekben szolgálac mindenben,
Nagy emberfégesen Iulius tében v^{ele}.

De márod nap nagy Sidonból el indulánac,
Ellenkező selec mia Ciprusba iutánac,
Onnat Tengerére à Siciliánac, *Flaminia*
Listra Várasában hamar el ki állánac.

Iulius Százados egy Hayóst keresé,
Ki Olasorságban akkoron eueze, *mescland*
Az Foglyokat abban be helyhefieteté,
Az Tengerre v^{ele}cc eggyút ő el erede.

Partról indulánac Creta sziget felé,
Gonos selec mia Hayóyoc nehezüle,
Az gonos Sterencze reáyoc terüle, *Land*
De nem foc napiglan bátorfágos menése.

Rémülenc igen az Hayós Mesterec,
Mert ellenec vannac ellenkező selec,
Nem tudgyác melly helyen kel ot el t^{er}niec,
Mert az T^{er}li v^{er}dőclástan el közelgetnec.

Őket s^{ent} Pál még is vigasztallya vala,
Oly ha vgyan ő is meg iyedet vala,
Az Hayós Mesterec emberkednec vala,
Külömb külömb selec ellen tartanac vala.

Fergetec soc felec efoc esnec vala,

Más nap soc marhákat ki hagyitnac vala,

Harmad nap Hayo ferfiámit hannyác vala,

Soc ideig az Napot sem lathattyác vala.

Ezenközben könnyörgésec léfnec vala,

Böyvel Imatággal Istent kéréc vala,

Minden reményésec már el czúfot vala,

Áluán ő közötűc Pál imígyen fiól vala.

Reményseg bennetec meg ne küsebedgyéc,

Atyámfiat Ferfiac arra kerüléc,

Noha minden marhátokat el vesztéec,

Vesté itt czac egy Lélek nec sem lében.

Raytam el cýfelikor lón Isten nec keze,

Ki az ő Angyalát cýel hozzám küldé,

Angyal által nyiluan néken meg ielente,

Mi iouendó volna szép rendel meg befélé.

Eft monda ennékem hogy lémit ne félyec,

Czafár dót nékem állanom kellettéc,

Az Hayóban való Lelkeccel nem vesztéc,

En értem meg kegyelmezet ő feyek nec.

Ne félyetec azért Ferfiac semmitől,

Isten mit ielentet vgy lében kétfégnélkül,

Egy Sígerben kel nekűnc iútnunc ezentől,

Oda kel ki mennűnc az Hayó törélekel.

El muléc Tizen egy cýel vesztédé nec,

Nagy hábnac miatta sokat vesztédé nec,

Tetzéc

Tetzéc mint hogy egy Tartománra ernénec,
Mert a setettségben messze nem mehetnénc.

Czuda nagy setettség akkor eyel vala,
Alig váryác vala hogy meg virradhatná,
Az Vas maczkákat fenékre hantác vala,
Mert az veszedelmes helyektől félne vala.

Ezen az Hayóloc gondolkodnac vala,
Czolnakon ki menni ők akarnac vala,
Szent Pál Iuliusnac akkoron így szólá,
Legyúnc vesztésgel nekiet mongya vala.

Meg értuén Iulius Szent Pálnac beszédét,
Mind el vagdoltatá Hayonac kötélét,
Haiós Mestereknek tiltyá ki menését,
Meg virraduán szóla Pál ily beszédet.

Intec én titeket egyetec s igyatoc,
Hogy ki mia erősdgyéc ti testetec,
Mind hólnapi napon mind kel fenuednetec,
Bőyrel Imatfággal Istent engesztellyetec.

Istentől feyenként meg óltalmaztatoc,
Feyúnkrol egy Hayból el nem esic nekúnc,
Aft hallac feyenként etelt s italt vőnec,
Hayokból Buzákat nagy fákkal ki hanyánac.

Hogy jobban Nap világ kezdet vala lenni,
Egy partot kezdénec azontól láthatni,
Vitorlákat kezdéc ismet vel vonni,
A félne mentében nagy sebese ki menni.

Egy kettős Tengerre hogy útottac vala,
 Az Hayo erősen meg vizezet vala,
 Noha Hayo orra el nem töröt vala,
 De hatólyát az víz mind elűaggatta vala.

Ezen az Vitézec meg lyettec vala,
 Mert veszedelmeket így iól lattyác vala,
 Az Foglyokat meg ölnie akaryác vala,
 Mert elűaladástól őket ökö fétie vala.

Mert az Part ő töllec őtt nem mellec vala,
 Melly Fogoly ki vőna az elűaladhatná,
 Szent Pál az Iulius őltalmazza vala,
 Azért az Foglyokat meg ölnie nem hagyá.

Eggyen ketten az kic vőni tudnac vala,
 Deskán és gerendán el ki mennec vala,
 Minden marháyokat el vesettéc vala,
 De czac egy Lélec is oda nem veset vala.

Molira őigetben ki útottac vala,
 Az őigetben mind Pogánoc laknac vala,
 Emberféggel azért őket tattyác vala,
 Az Feyedelemnec Attya beteges vala.

Nagy loc zápor mia igen fáznac vala,
 Szent Pál aprolékot forgácztot főd vala,
 És az tűzre tenni aő akarya vala,
 Mert az nagy hidegtől őc igen fáznac vala.

Ezenközben egy nagy czuda történt vala,
 Mikor Szent Pál több forgácztot főd vala,

Nagy Vipera kigyó Pál kezéhez ragadà,
Ezen környül állóc igen meg iyyetec vala.

Latác az Pogánoc im eßt mongyác vala,
Igen bűnös gyilkos ez az ember volna,
Noha az Tengeren meg maradot volna,
Azért ennél touáb Isten nem túrte volna.

Az Pogánoc immár czac aßt varyác vala,
Szent Pál vagy meg gyúlna vagy kette hafadna,
Az Vipera kigyó igen mérges vala,
Az kik az meg marna czuda keppen meg halna.

Az Kigyót kezéről tűzre hogy le rázà,
Semmit önékie az mérge nem ártà,
Mondhatatlan igen Pogánfág czudálà,
Kétféle nélkül Szent Pált Isten gyanánt ot tartà.

Molita figetet az kik bíryác vala,
Publius ő neuc igen lámbor vala,
Harmad napig őket vendéglette vala,
Ez Feyedelemnec Attya beteges vala.

Két féle betegség az emberen vala,
Colica és Hideglelés bántya vala,
Szent Pál az Istenhöz imárkozot vala,
Betegségét Isten meg gyógyitta vala.

Az Nép hogy eßt látà olly igen czudálà,
Soc beteges embert ot ő meg gyógyità,
Őket az Pogánfág tíftelességgel tartà,
Nagy soc cselességgel Hayóyokat meg rakatà.

Az Tétl azonban érkezéc reáyo,
 Azért búkfégképpen kelle ot maradnyoc,
 Három hólnap vtán önnat indulánac,
 Tizenegyed napra Romában be iutánac.

Atyafiác hallác iouélet fient Pálnac,
 Az vdöben az kic Romában valánac,
 Nagy örömmel neki eleyben menénec,
 És ő egészségen nagy halákat adánac.

Szent Pált à Szazados akkor kezben adà,
 Omaga másod nap el haza indúla,
 Szent Pált hozzà véue à Czafár dolgofta,
 Őket be falità magánac valo házban.

Lön két Eftendeig Romában egy házban,
 Vala neki gongya nem hiuolkodásba,
 Egy Leuelét irà Galata Várasban,
 Másikat vgyan ot Ephesom Várasában.

Harmadikat irà Philippis Várasban,
 Negyedic Leuelét Colofsa Várasban,
 Ötödiket Philemonnac azon házban,
 Vtólsót Timotheus Púfpöknecc ot irà.

Fogfagában az kic vcle ott valánac,
 Arifthacus Timotheus vcle ott valánac,
 Epaphrasés Marcus Lukác ott valánac,
 Kic az vtan tölle sokan meg fútamánac.

Egész Görög orfágot Macedoniát,
 Afriát Galliát és Olaf orfágot,

El akarà iárni egész Hispaniát,
Az IESVS Christusról azért tön igaz vallást.

Mondhatatlan kegyetlen Nero Czaár vala,
Szent Pál is aét Oroszlannac hiya vala,
Isten kergető és keűly Czaár vala,
Az Keresztényeket igen öleti vala.

Nagy keűlységében Romat meg gyútató,
Az egész Troyánac hogy formayát látá,
Hat hólnapig mind ege Roma Várasa,
Czaár nevedsége lón énnec az oka.

Az Keresztényekre igen meg haraguéc,
Azért nagy öldöklést tamasztá ellenec,
Négy egész Eftendeig kergetteténec,
Az igaz hit mellet nagy sokan fenuedénec.

Szinte akkor szent Pál Romában ment vala,
Czaár az Hiueket hogy kergeti vala,
Egyút szent Peterrel foglya élet vala,
Mind kettőnec egy nap feyeket vőttéc vala.

Lón halála segény szent Pálnac Fegyuerrel,
Noha ő az dőt kereste Fegyuerrel,
Testét el temetéc az Ostiás vtnal,
Az ő Lelke nyúkszic Menyországban Istennél.

Harmintz őt Eftendeig tanitor vala,
Az vtna hogy Istenhöz meg fordíla,
Hatvan négy Eftendős Ember k
Wrfűlerésénec hetuen Eftendey

Meg mondám tingetec bent Pálnac életét,
 Egész életénec czuda Berenczeyét,
 Végy ebben magadnac nagy szép tanuságot,
 El busúlt Léleknek örömet vigalságot.

Istennec Fiai kic akarnac lenni.
 Azoknac haboruságot keltenuedni,
 Soc iámboř ember nec vitelség életi,
 Soc nyomorusággal kel Menyorságban menni.

Azért had háborgalson az Ördög minket,
 Ez Világ az Pokol bár meg olyan minket,
 Meg óltalmazza Istennéc mi Lelkünkert,
 Véghetetlen dúczőségben visen mind minket,
 Lön en nec írása az Nemes Sakmárban,
 Egy iámboř Lakatgyártónac hazában,
 Nem czuda ha veteć vagyon ez Irásban,
 Soc Refelő, Fúró kárt tót rékem irásban.

Ezer öt száz és az hatuan négy Eftendőben,
 Az Hidg klő kis Abbonnac hauában,
 Ilosuai Peter Deác banattyában,
 Eucl vigasítaluán búuēt somoruságában.

FINIS Historię Sanctę PAVLI.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár